

вейчетата падатъ въ устата имъ. И почнатъ сега и крилица да растатъ, и най-послѣ тѣ хвъркватъ. По сжщия законъ трѣбва и вие да вървите, да си отваряте устата — да се молите. Ако не ги отваряте, вие сте фарисеи, и Христосъ ще ви каже: „Свѣтътъ не е за васъ, Царството Божие не е за васъ, бждещето не е за васъ“. Туй иска да каже Христосъ. Има хора, които не обичатъ да отварятъ устата си, само мълчатъ. Разбирамъ да мълчишъ, но кога? Когато си гнѣвенъ, когато искашъ да обидишъ човѣка, когато завиждашъ; но, когато си радостенъ, когато трѣбва да се каже утѣшителна дума, отвори устата си и я кажи. Отваряте ли си устата, когато ще възпитавате дѣцата? Ето въпросътъ, който се слага прѣдъ васъ. Вие възпитавате дѣцата си като фарисеитѣ; да не баратъ сждинитѣ, да се не оцапатъ, дори да не си наквасятъ ржцѣтъ — майката ще ги измие; да имъ купи бащата нови обувки, часовници, кордончета. Бащата трѣбва да стане робъ на този фарисей. Като доде вечеръ бащата, намусатъ му се: „Скоро, искаме това, искаме онова“, и той се сгуши. Защо е казалъ Христосъ: „Горко вамъ, книжници и фарисеи“? И въ домоветѣ, при дѣцата си, и въ черквитѣ, всѣкъждѣ проявяваме тия черти на фарисеитѣ и се чудимъ защо царството Божие не идва. И отгорѣ на това укори: „Калпавъ свѣтъ, калпаво общество, свещеници такива, онакива, учители лоши, управници лоши“, а той? — светия! И ти си такъвъ, като ония, които укорявашъ. Спри и остави тия нѣща, защото майка ти е при тебе; щомъ кажешъ „чърррк!“ хопъ! ще получишъ храна. Тия нѣща може да ви се виждатъ смѣшни, но тѣ сж велики истини; тѣ сж дребни работи, но трѣбва да вземемъ поука отъ примѣра. Въ сравне-